

“Tehispea”, mille järgi saab kübarat vormima hakata.

Valmis töö. Kübara heegeldamiseks kulus 100 grammi puuvillast heegelniiti, heegelnõel oli nr 0,95.

eelistab kitsast serva, kes soovib laiaservalise kübaraga edvistada.

Kui kodus leidub mõni “kübaralaadne toode”, on kasulik see välja otsida, sest selle järgi on mugav kuju ja suurust sobitama hakata. Heegeldamisel tasub järgida põ-

himõtet “pigem natuke kitsas kui täpselt paras”, kuna paraja suuruse saab anda tärgeldamisega.

Tavapärase segu tärkliks pluss vesi on kindel järeleproovitud vahend, kuid kogunud kübarategijad teavad rääkida, et selliselt tärgelda-

Tõeline daam heegeldab kübara juurde ka pitskindad.

tud kübaraga ei maksa vihma kätte jääda. Kui ei soovi lõssivajunud kübara pärast möödakäijate kaastundlike pilkude osaliseks saada.

Seetõttu kasutasin tärgeldamiseks PVA-liimi ja vee segu, nii parajalt paks hapukoor, no see mitmekümneprotsendise rasvasisaldusega ikka. Esmalt tuleb kübar vette kasta, kuivaks pigistada ning alles siis kasta liimi ja vee segusse, milles hoida paarkümmend minutit. Seejärel tuleb töö keerulisem osa – kübarale vormi andmine.

Et saavutada vormitaiust, kasutasin vana lotumütsi, mille topisin tihedalt täis vanu T-särke, et moodustuks pea kuju. Katsin saadud „pea“ toidukilega. Lisaks sellele, et kile aitab pärast kübarat paremini kätte saada, aitab ta ka peakuju vormida. Samuti katsin toidukilega papist aluse, mille peale kübarat venitama hakkasin.

Seejärel venitasin kübara tehtud vormile ning kinnitasin servad nõõpnõeltega papist alusele. Kuivamiseks kulus soojal suvisel ajal õues poolteist päeva. Kui nõõpnõelte väljasikutamisel sõrmede tugevusest vajaka jääb, tuleb näpitsad appi võtta.

PILLE HERMANN

Soovi korral võib kübara kaunistada heegeldatud lillede või paeltega – just nii, nagu fantaasia lubab.